

[Voigt.]

rektoratet udpegede 99 steder vedrørende sikkerheden. Det må bekymre ministeren, at ingeniør Mogens Fejer fra vejdirektoratet den 10. marts 1976 udtaler til Morgenavisen Jyllands-Posten, at der ikke engang kan garanteres for, at der er penge til de 55 steder, hvor ulykkerne indtræffer med enorm styrke. Når jeg mener, det må bekymre ministeren, skyldes det naturligvis først og fremmest, at jeg ved, at ministeren med sin stemme på sikkerhedsselektivangslovsrestraktionsbestemmelsen troede, at han var med til at højne færdselssikkerheden — hvilket jo som bekendt er bluff. Sikkerhedsselelsen er ret så ofte dødsens farlig, bl. a. fordi den giver folk en falsk tryghedsfølelse. Men ministeren vil sikkert forstå, at på den måde, som vi har hamret den danske bilist ned i jorden med afgifter, kan vi anstændigvis ikke komme og sige: vi har ingen penge til at sikre vore veje — og slet ikke steder, som er udpeget som direkte livsfarlige.

Voigt (FP):

Jeg er overbevist om, at ministeren er klar over, at der her virkelig foreligger et alvorligt problem. Vejdirektoratet har udpeget herved 100 steder, som er virkelig farlige for trafikanter. Men efter hvad der forlyder, er der kun penge til at sikre de 44 steder. Det virker på mig helt uforståeligt og forkvaklende, at der ikke er penge til at ordne disse meget farlige steder.

Når jeg siger det, så er det, fordi man her fra dette ting og fra motororganisationer og fra forskellige færdselssikkerhedsråd ustandselig har peget på, at vi skal højne færdselssikkerheden og herved bl. a. ned-sætte udgifterne til hospitalsophold m. v. Det var bl. a. en af begrundelserne for at indføre sikkerhedsselektivangslovsrestraktionsbestemmelsen. Når vi samtidig ved, at Danmarks bilister er blevet ramt af en af de mange verdensrekorder, vi smykker os med, nemlig skyhøje afgifter, som gang på gang bliver hamret ned over bilisterne, så virker det tåbeligt, at disse mange penge, som man får ind i afgifter fra bilparken, ikke bliver anvendt til først og fremmest at sikre vore veje og dermed højne færdselssikkerheden og dermed også spare menneskeliv.

Ministeren er forhåbentlig enig med mig

i, at menneskeliv kan vi ikke gøre op i kroner og øre. Når det drejer sig om at redde menneskeliv eller bare undgå kvæstelser, så er penge en fuldstændig underordnet ting. Det har altid været sådan, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og jeg håber, ministeren vil være med til at forebygge i denne situation.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Matthiasen*):

Jeg tror faktisk, jeg i dag er i stand til at glæde hr. Voigt, for jeg tror, spørgsmålet må bero på noget af en misforståelse.

Vejdirektoratet har, som det sker hvert år, modtaget indstilling fra de amtsråd og kommunalbestyrelser, som hjælper staten med at administrere hovedlandevejene og anlægsarbejder på hovedlandevejsnettet, vedrørende det kommende finansår. De kommunale råd har, som man har anmodet om, særlig lagt vægt på at finde frem til arbejder af sikkerhedsfremmende karakter. Vejdirektoratet har vurderet de indkomne indstillinger og fundet frem til 44 arbejder, der vedrører de såkaldte black spots eller sorte pletter. Det vil sige sådanne steder, hvor der i sammenligning med andre steder sker uforholdsmæssigt mange ulykker. Alle disse 44 arbejder vil blive søgt gennemført i det kommende år.

Der er naturligvis blandt indstillingerne andre arbejder med en sikkerhedsmæssig effekt — det drejer sig om 55 — men der er her tale om arbejder, hvor den sikkerhedsmæssige virkning er så beskeden, at de ikke bør gennemføres alene ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt. Der er for disse arbejders vedkommende ikke tale om egentlige black spots.

Jeg lægger, som jeg også var inde på i min trafikpolitiske redegørelse, den største vægt på at få forbedret sikkerheden på vejene og naturligvis specielt på hovedlandevejene, som jo er statens direkte ansvar. Vejdirektoratet har nu i 3 år arbejdet med en systematisk bekæmpelse af de sorte pletter på hovedlandevejene, og dette arbejde vil man selvsagt fortsætte med.

Til sidst skal jeg bare gøre den bemærkning, at jeg finder ingen anledning til at kommentere bemærkningerne vedrørende sikkerhedsselektivangslovsrestraktionsbestemmelsen.